

Príbehy o Konfuciovi:
Vďaka vnútornej radosti ste
šťastní za každých okolností

Očistiť svet silou meditácie

Ako sa všetci máte? (Fajn!)
Dávni ľudia sa vyjadrovali
veľmi komplikovane.
Poďme sa pozrieť,
koľkí z nich nie.
Toto je príbeh
o Lieh Tzu
a Yang Tzu.
Je to príbeh o Konfuciovi
a jeho žiakoch.
O Lieh Tzu, Yang Tzu,
Konfuciovi a žiakoch.
Všetko končí na Tzu.
Jedného dňa Konfucius išiel
k Mount Tai na prechádzku.
Stretol človeka,
ktorý sa volal Rong-Kai-Chi.
Obliekal sa jednoducho.
Nosil čokoľvek,
čo našiel v horách.
Okolo pásu
mal trst'.
Bolo to veľmi jednoduché
a prosté.
Ten človek kráčal
a súčasne hral na mandolínu.
Prechádzal sa po poliach.
Očividne bol šťastný
a uvoľnený.
Konfucius sa ho spýtal:
„Aká to šťastná udalosť,
ktorá ťa uviedla
do takej dobrej nálady?“
Odpovedal: „Ach! V mojom
živote je toľko veľmi
šťastných vecí! Príliš veľa!
Príliš veľa dobrých vecí!“
Konfucius sa spýtal:
„Môžeš sa o niektoré z nich
s nami podeliť?“
Starý muž povedal:
„Boh stvoril
mnoho foriem života.
Ale len ľudský život

je najvzácnejší.
Byť človekom je pre mňa
jedna z radostných vecí.
Takže som veľmi šťastný.“
On mal ešte
veľa ďalších šťastných vecí!
Poďme pokračovať.
Povedal: „Niektorí ľudia
sa narodili bez toho,
že by boli vôbec schopní
vidieť slnko alebo mesiac.
A niektorí ľudia zomierajú
hneď po narodení.
Preto sa cítim šťastný,
že som sa narodil
a môžem všetko vidieť,
úsvit, západ slnka.“
Cítil, že to je
ďalšia šťastná vec v živote.
Mohol vidieť.
A potom, čo bol zasvätený,
získal ďalšie oko,
oko múdrosti.
Preto cítil,
že má príliš veľa očí,
aby všetko videl!
A tak mal veľa vecí,
pre ktoré bol šťastný.
V porovnaní s tými,
ktorí zomreli po narodení,
bol šťastný, že žil takmer
90 rokov.
Cítil sa veľmi šťastný
a požehnaný,
že mal toľko radostných vecí.
Tento starý muž,
aj keď bol veľmi chudobný,
bol múdry.
Múdri ľudia sú často
veľmi chudobní.
On bol pravdepodobne
skutočne múdry. Možno!
Potom povedal,
že dokonca narodenie a smrť
sú bežné veci.
Už len preto, že mal múdrosť
a mohol žiť a potom zomrieť
ako ktokoľvek iný,
sa cítil veľmi šťastný.
Nemal žiadne sťažnosti.

Preto ho Konfucius pochválil
„Dobre! Dobre! Výborne!“
Mieniac, že starý muž
bol veľmi osvietený.
Súhlasíte?
Dobre! Ako by sme ho teda
mali označovať?
Dáme mu A. Nie je to zlé.
Keď Konfucius povedal,
že je dobrý,
musel byť dobrý!
Myslíte si, že bolo dostatočné
žiť takým spôsobom?
Áno alebo nie? (Áno.)
Tento človek
bol veľmi obyčajný muž.
V každom prípade
bolo veľmi dobré, že
dokázal byť taký osvietený.
Svätci v dávnych dobách
boli skutočne spokojní.
Nebola to hojnosť
materiálnych vecí a statkov
ani množstvo šiat,
ktoré ich učinili šťastnými.
Ak by sme boli naplnení
vnútornou radosťou,
boli by sme šťastní
za každej situácie.
Nie je to tak? (Áno.)
A teraz, tu je iný príbeh.
Je to tiež o zrození a smrti.
Poďme sa pozrieť na spôsob
života dávnych ľudí.
Bol raz jeden muž
menom Lin-Lei.
Pochádzal zo štátu Wei.
Mal sto rokov.
Keď prišla jar,
obliekol si sveter,
vyšiel na polia a zbieral
zrnká ryže, ktoré zostali
po žatve iných ľudí.
Zbieral zrnká
a nosil ich domov.
Ako zbieral, spieval si.
Konfucius išiel okolo.
Musel byť
na svetovom turné.
Vždy stretával takýchto

nezvyčajných ľudí.
Konfucius prechádzal
cez krajinu Wei.
Uvidel toho starého muža
zbierať zvyšky ryže
a spievať.
Požiadal teda svojho žiaka,
aby išiel pozdraviť toho
starého muža. Cítil,
že ten stavec je zvláštny.
Požiadal teda svojho žiaka,
aby sa s ním pohovárал.
Tzu Kung
podišiel k starému mužovi.
Tvárou v tvár zbadal starého,
chudého, chudobného
človeka, ktorý vyzeral,
akoby nemal dosť jedla.
Tzu Kung si vzdychol.
Ach! Práve takto.
Pravdepodobne mu bolo ľúto
toho starého muža.
Potom sa spýtal:
„Nehanbíš sa zbierať ryžu,
ktorú tam ľudia nechali
a ešte si pri tom spievať?
Nehanbíš sa?“
Stavec ďalej spieval a kráčaľ
a ignoroval ho.
Tzu Kung sa ho spýtal znovu.
Nakoniec Lin-Lei odpovedal:
„Prečo by som
sa mal hanbiť?“
Tzu Kung povedal:
„Pozri sa, ako žiješ.
Predpokladám,
že keď si bol mladý,
nebol si usilovný v škole,
nebol si usilovný v práci atď.
Keď si vyrástol,
nedokázal si
držať krok s dobou.“
Myslel si,
že to bol dôvod,
prečo sa stavec stal takýmto
a kritizoval ho.
„Teraz si starý,
nemáš dokonca ani ženu.“
Myslel, že ten muž
nemá žiadnu ženu a deti.

„Čoskoro zomrieš.
Prečo si teda taký šťastný,
že si spievaš pri zbere
zvyškov ryže?“
Lin-Lei za zasmial pod fúzy:
„He, he, he...“
Nie som si istá, či sa
zasmial takto.
Možno sa zasmial takto:
„Ha, ha, ha...“
Potom odpovedal:
„Veci, kvôli ktorým som
šťastný, nemusia ostatní
vidieť rovnakým spôsobom.
To, kvôli čomu som ja
šťastný, môže byť pre iných
zarmucujúce.
Hoci som nepracoval tvrdo,
keď som bol mladý
a ako som zostarol,
nedokážem držať krok
s dobou, nedokážem
držať krok so svetom,
Som schopný žiť tak dlho.“
Myslel to, že keby bol
študoval tvrdsie,
keď bol mladý
a pracoval tvrdsie,
aby získal slávu a bohatstvo,
bol by sa príliš trápil
a už dávno by bol mŕtvy.
Bol lenivý
a príliš sa netrápil.
Preto žil dlhšie.
Je tu niekto,
kto žil dlhý život?
Je tu niekto taký?
Zdvihnite prosím ruku,
aby som videla.
Ak niekto žije tak dlho,
potom bude rovnaký
ako tento starý muž.
Stavec pokračoval
v rozprávaní o veciach,
kvôli ktorým si myslel,
že by mal byť šťastný.
Dlhý život bolo niečo,
kvôli čomu bol šťastný.
Povedal, že je starý,
pretože nemal žiadne deti

ani ženu,
preto bol šťastný.
Myslel si,
že keby mal ženu a deti,
nemohol by spievať
alebo by možno spieval
iné pesničky,
smutné pesničky.
„Vidíte,
čoskoro zomriem
a stále šťastne spievam,
pretože nemám
žiadne deti ani ženu.“
Potom sa Tzu Kung spýtal:
„Každému sa páči
žiť dlho a nenávidí smrť.
Prečo považuješ smrť
za šťastnú vec?“
Stavec odpovedal:
„O narodení a smrti
uvažujem ako o príchode
a odchode. Prídeš a odídeš.
Keď zomrieme tu, nevieme,
či sa znovu okamžite
nenarodíme na inom mieste,
na lepšom mieste.
A ako môžeme vedieť,
že je nejaký rozdiel
medzi životom a smrťou?
Ako to vieme?
Ak pracujeme tvrdo
po celý náš život,
zarábame si na živobytie,
na prežitie,
ako vieme, či je to
nevedomý čin alebo nie?
Ako to vieme?
Ako vieme,
že ak teraz zomrieme,
budeme potom šťastnejší,
než keď sme boli nažive?“
Tzu Kung
potriasol hlavou,
keď počul toho starca.
Nerozumel tomu.
Vrátil sa späť
k svojmu majstrovi.
Konfucius mu povedal:
„Viem, že by som sa mal
porozprávať s tým starcom.“

Mal pravdu.
Ale tento muž rozumel
len časti toho,
nie všetkému.
Uvažujte o tom.
Ak niekto chce byť
šťastný a bezstarostný,
potom sa neožení/nevydá.
Ten starec povedal, že preto
má sto rokov.
To naznačuje,
že chápal mnohé.
Počúvajte ho.
A tiež, hovorím vám,
niekedy cítime,
že získame niečo tu
ale stratíme niečo tam,
však?
Málo sa zamilovať
a odvtedy žiť šťastne.
Hodí sa to tu niekomu?
Áno, musí byť niekto taký.
Pozrite sa na vaše veselé
tváre. Je tu niekto taký?
Áno!
Veci sú po zasvätení lepšie.
Dobre, to je všetko.
Meditujte. Dobrú noc.
Ako sa máte? (Dobre.)
Teraz je chladnejšie.
Máme nejaké lepšie miesto?
Skutočne neviem.
Tento svet je veľmi otravný.
Možno je tam hore lepšie.
Nástroje sú dokonalejšie
tam hore.
Tu je to tak.
Využíva sa manuálna práca.
Dobre, nie je to príliš zlé.
Ako sme sa dnes vracali
z letiska, Tong mi rozprával
mnoho príbehov.
Hovoril, že čítal knihu
o človeku, ktorý
urobil jeden experiment.
Ten spisovateľ sa dopočul
o aure vyžarujúcej
z každého človeka.
Experimentoval
s rôznymi ľuďmi.

Na príklad našiel skupinu
smejúcich sa,
šťastných, veselých,
sebaistých ľudí.
Zhromaždil vzduch,
ktorý vydychovali.
Test ukázal,
že tento druh vzduchu
mal bielu farbu,
čo je dobré.
Potom našiel takých ľudí,
ktorí boli zúfalí, zamračení
a tváril sa nešťastne.
Otestoval vzduch,
ktorý vydychovali.
Farba bola úplne iná.
Bola sivá
a vyzerala nepríjemne.
Potom pokračoval
s ľuďmi, ktorí boli
neustále nahnevaní
a porovnal ten vzduch.
Vzduch, ktorý vydychovali,
bol tmavožltý
alebo veľmi tmavý.
Potom našiel ľudí,
ktorí radi preklínali
alebo ohovárali iných
alebo im želali smrť
a podobne.
Potom testoval vzduch,
ktorý vydychovali.
Páni, jeho farba
bola čierna alebo hnedá,
veľmi tmavo hnedá.
Potom oddelil
ten tmavohnedý vzduch
a pichol ho do myši.
Tá myš zomrela
behom pár minút.
V každom prípade,
myši nezomreli, keď im
pichli iný druh vzduchu.
Pri
svetlo zafarbenom vzduchu
myši prežili.
Skupina myší,
ktorým pichli
čierny alebo hnedý vzduch,
zomrela veľmi rýchlo

alebo okamžite.
My všetci sme o tom vedeli,
ale nevedeli sme,
že dokázal na základe
experimentu, že aura
vyžarujúca z človeka,
skutočne existuje.
Často som hovorila,
že keď sedíte vedľa
nejakého človeka, zdieľate
polovicu jeho karmy.
Nemôžeme povedať,
že neexistuje žiadna spoločná
karma. Preto sa niekedy
cítime vyčerpaní,
keď ideme na určité miesta
ale cítime sa veľmi dobre,
keď sme na iných miestach.
Boh je v každom.
Aura vyžarovaná z nás
nepatrí Bohu.
Aura nepochádza z
Božej podstaty hlboko v nás,
ale je to vonkajšia záležitosť,
pochádza z našej mysle,
našich temných myšlienok.
Preto sa nespojíme
s Bohom v našom vnútri.
Nepoužívame ho.
Aj keď dokonca vlastnime
poklad, ak ho nepoužívame,
sme ako chudobný človek.
Takáto je situácia.
V takomto prípade
je únavné byť s ľuďmi.
Nie je to preto,
že v nich nie je žiaden Boh,
ale oni vám nedávajú
túto kvalitu.
Dávajú von len tmavú a
špinavú nádobu na odpadky.
Oni vás nevezmú do
svojich vnútorných palácov.
Len vám hodia odpadky
pred dvere.
V takomto prípade
je únavné byť s ľuďmi.
Je utešujúce vedieť,
že toto skutočne existuje.
Ináč by ste o tom počuli

hovorí iba mňa.
Ja to viem prostredníctvom
svojej vnútornej múdrosti.
Avšak je bezpečnejšie
mať vedecký dôkaz,
aby ste vedeli,
že hovorím pravdu.
Neklamem ani sa nepokúšam
vystrašiť vás.
Ani sa nechvastám,
aby ste sa ma obávali,
alebo aby ste si mysleli,
že som veľká. Čokoľvek
poviem, čoskoro na to
nájдете dôkaz v knihách.
Ja som tú knihu nečítala
ani som nerobila taký pokus,
ale oni hovoria
o rovnakej veci ako ja,
čo je skutočne skvelé.
Podeľte sa s každým,
ak zistíte niečo dobré.
Preto sa treba vyhýbať
hrozivej atmosfére
v tomto svete, musíme
svoju myseľ koncentrovať.
Niekedy je to nevyhnutné.
Keď sa dostanete k ľuďom
príliš blízko, alebo keď sme
zanepoždnení nejakými
vecami, nedokážeme sa vždy
dost' ochrániť.
Preto každý deň,
keď sa vrátíme domov,
musíme trochu meditovať,
aby sme vyčistili
tú znečistenú atmosféru.
Preto sa po meditácii cítite
veľmi pohodlne.
Keď chodíme do centier
na skupinovú meditáciu,
pretože sme zjednotení
ako jeden, s dobrými,
pozitívnymi myšlienkami,
čisté a mystické sily učinia,
že sa cítite pohodlne.
Nepriťahajte do centier
negatívne myšlienky,
odpadky, starosti
ani problémy.

Zamoríme našich
spolupraktikujúcich.
Odhoďte všetky odpadky
za dvere.
Neskôr, ak ich stále chcete,
zoberte si ich domov,
keď budete odchádzať.
Nikto vám nebude brániť.
Len sa o ne neďte
s ostatnými.
To je všetko.
Keď som bola v Himalájach,
počula som o chráme,
ktorý je zázračne citlivý.
Každý chorý človek
sa tam mohol vyliečiť.
Všetko sa tam zmení
k lepšiemu.
Všetko bolo možné.
Bolo to preto, že niekto nikdy
nevyslovil žiadne negatívne
slovo v tom chráme.
Len dobré veci,
dobré myšlienky,
takže ten vplyv bol veľký.
Preto ľudia radi
prichádzajú do našich centier.
Snažme sa zo všetkých síl.
Udržať si dobré myšlienky.
Skupinová meditácia
je vážna vec,
avšak niektorí ľudia môžu
prísť hľadať milencov.
Ale aj tak,
je to skupinová meditácia.
Najlepšie je, aby ste skutočne
meditovali, keď idete
na skupinovú meditáciu,
než hľadali partnerov.
Ach!
Niekedy je lepšie
nepoznať pravdu.
Keď ju poznáte,
budete vyľakaní
a nebudete chcieť vyjsť von.
Nebudete sa odvažovať vyjsť
von a byť v kontakte
s ľuďmi. No je to v poriadku.
Máme ochrannú silu.
Jednoducho sa znovu

nabijeme, keď prideme
večer domov
alebo ráno alebo
kedykoľvek keď máme čas.
Bude nám lepšie.
Sme prinajmenšom lepší
než svetskí ľudia.
Môžete ísť von a pozorovať.
Väčšina ľudí na tomto svete
je na rovnakej úrovni,
pretože majú rovnaký ideál
a žijú spoločne.
Navzájom sa viac či menej
budú ovplyvňovať.
Ak nejaký človek vydychuje
čierny vzduch
a vy stojíte pri ňom,
prirodzene budete dýchať
ten istý vzduch.
Preto sa vám ľudia,
ktorí sú zamilovaní
zdajú byť
viac a viac podobní.
Pretože dýchajú
rovnaký vzduch.
Niekedy skutočne neviete,
ako sa vyhnúť tomuto svetu.
Skutočne, tento svet
je veľmi ťažký!
Veľmi neznesiteľný!
Či už konáme
správne alebo nesprávne
predsa sme znečistení.
Našťastie máme
Metódu Quan Yin,
ktorá nás niekedy chráni
na niektorých miestach.
Je to ťažšie,
keď zabudneme, takže radšej
nezabudnite a vždy recitujte
Sväté Mená.
Čím viac meditujete,
tým lepšie.
Udržujte si Sväté Mená
vo svojom srdci po celý čas.
Aj keď dokonca nemôžete
meditovať, mali by ste
myslieť na Sväté Mená
a koncentrovať sa,
potom to bude lepšie.

Keď koncentrujeme
svoje mysle, môžeme mať
všetko, čo si želáme.
Nie je to záhadné.
Ako viete, v poslednej dobe
bol veľký rozruch.
Prihodilo sa mnoho
hrozných vecí, mnoho
nebezpečenstva a pohrôm.
Mali by ste si počínať dobre
vo svojej meditácii,
aby ste očistili prostredie
a urobili náš svet
krajším.